

Maria Prussak

"Senat szaleńców", dramat Janusza Korczaka, Marta Piwińska, "Dialog" nr 3 (1979) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 22/4 (74), 181

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PISZCZKOWSKI Mieczysław: Jan Żabczyca i jego pisma w świetle nowych badań. "Ruch Literacki" 1979 nr 2 s. 77-88.

Autor omawia nowe ustalenia i hipotezy dotyczące osoby i twórczości Jana Żabczyca, popularnego z XVII w. panegirysty i parenetyka, nadwornego poety Mniszchów. Odrębną uwagę poświęcono "Symfoniom anielskim", przypisywanym w początkach naszego wieku J. K. Dachnowskiemu: zbiorek Żabczyca zestawiono z kolędami K. Twardowskiego, zasygnalizowano związki "Symfonii" z kolędą ludową.

BP/74/61

D.Ś.

/II/ PIWIŃSKA Marta: "Senat szaleńców", dramat Janusza Korczaka. "Dialog" 1979 nr 3 s. 114-124.

"Senat Szaleńców" jest utworem nieudanym, wyraźnie pękniętym. Janusz Korczak nie uprawiał dramaturgii, niejasne są więc motywy powstania tego utworu. Autorka sądzi, że najciekawszy jest on ze względu na to, co mówi o swoim autorze. Odnajduje w nim podstawowe dla samego Korczaka motywy tematyczne – szaleństwo; reformy; uchwały prowadzące do absurdu; Bóg, natura, sztuczność, postęp; kultura i humanizm. Konflikt, który udałoby się wskazać jako konflikt dramatu, jest wewnętrznym konfliktem samego autora. Trudność interpretacji wynika także stąd, że nie istnieją badania, prowadzone przez specjalistów różnych dyscyplin, nad światopoglądem i myślową spuścizną Korczaka. Artykuł uzupełniają przypisy – o wystawieniu dramatu w warszawskim Teatrze Nowym i o językowych wynalazkach Korczaka.

BP/74/62

Mar.P.